

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně A. Z., bytem Ch., zastoupené advokátkou Mgr. Kateřinou Walterovou se sídlem Počernická 719/38, 360 05 Karlovy Vary, proti žalované České správě sociálního zabezpečení se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen ČSSZ), v řízení o nedatované žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2.2.2011 č.j. X o invalidní důchod a o nákladech řízení o kasační stížnosti* žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 13.6.2011 č.j. 16Ad 29/2011-24,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 2.2.2011 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č. I a č. II ze dne 15.4.2010 č.j. X se z r u š u j í** pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Kateřině Walterové se p ř i z n á v á** odměna za řízení o kasační stížnosti a o žalobě ve výši 7.922,-Kč, která bude vyplacena ve lhůtě do 1 měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí z účtu Krajského soudu v Plzni na účet vedený u Unicreditbank a.s., č. ú. X.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou nazvanou stížnost předanou k doručení Poště Chodov dne 28.2.2011 a doručenou zdejšímu soudu dne 5.4.2011 prostřednictvím Městského soudu v Praze na základě usnesení tohoto soudu č.j. 1Ad 20/2011-3 ze dne 9.3.2011 *se žalobkyně domáhala*

přezkoumání rozhodnutí žalované o námitkách proti rozhodnutí ze dne 15.4.2010 č.j. X. Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s rozhodnutím, v němž píšou, že od 5.3.1999 do 4.3.2009 jí budou počítat 1 rok pojištění, ale na to nemají právo, protože celou dobu byla nemocná a doktor jí říká, že se má bránit, ale ona už neví jak.

Podaná žaloba však postrádala zákonem stanovené náležitosti, proto byla žalobkyně usnesením zdejšího soudu ze dne 6.4.2011 vyzvána k jejímu doplnění a upřesnění, na což reagovala podáním doručeným dne 12.4.2011 obsahující i požadavek na přidělení advokáta.

Současně byla u zdejšího soudu vedena řízení i ohledně podání žalobkyně ze dne 18.2.2011 (sp. zn. Na 5/2011) a ze dne 24.2.2011 (sp. zn. Na 3/2011), která však směřovala k doplnění žaloby samé a k rozšíření skutkových tvrzení, ale místo ustanovení zástupce pro řízení samé byl žalobkyni pod sp. zn. Na 3/2011 ustanoven zástupce pro odstranění vad podání ze dne 18.2.2011, který zjistil, že se podání vztahuje k této věci.

Z kopie napadeného rozhodnutí žalované ze dne 2.2.2011 č.j. X pořízené z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně (původně založeného ve spisu sp. zn. Na 5/2011) vyplývá, že jím žalovaná ČSSZ zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č. II ze dne 15.4.2010, kterým žalovaná zamítla její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť žalobkyně nezískala potřebnou dobu pojištění ke dni 5.3.2009, k němuž byla uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona. V odůvodnění *napadeného rozhodnutí ze dne 2.2.2011* žalovaná mimo jiné uvedla, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Sokolov ze dne 4.2.2010 se stala žalobkyně invalidní od 5.3.2009, ale v posledních 10 letech před vznikem invalidity, tj. od 5.3.1999 do 4.3.2009, nezískala potřebnou dobu pojištění 5 let, ale pro účely důchodového pojištění jí byla započítána pouze doba 1 roku pojištění; v posledních 20 letech před vznikem invalidity, tj. od 5.3.1989 do 4.3.2009 získala místo potřebných 10 roků pojištění pouze 4 roky a 92 dnů. Dále bylo uvedeno, že tímto rozhodnutím byl realizován rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 68/2010-33 ze dne 1.12.2010, kterým byla stanovena rozhodná doba pojištění ve vztahu k období posledních 20 let před vznikem invalidity od 5.3.1989 do 4.3.2009, jak vyplývá z osobního listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) ze dne 31.1.2011, který je přílohou tohoto rozhodnutí.

Poté *usnesením zdejšího soudu ze dne 13.6.2011* byla výrokem I. odmítnuta tehdy vyřizující soudkyní JUDr. Olgou Charvátovou žaloba žalobkyně směřující proti výše uvedenému rozhodnutí žalované, výrokem II. byl zamítnut návrh žalobkyně na ustanovení zástupce a výrokem III. bylo rozhodnuto o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Proti citovanému rozhodnutí ze dne 13.6.2011 podala kasační stížnost žalobkyně prostřednictvím zástupkyně Mgr. Kateřiny Walterové, advokátky, která jí byla ustanovena k její žádosti usnesením zdejšího soudu ze dne 11.7.2011 pro řízení o kasační stížnosti.

Následně *Nejvyšší správní soud v Brně* (dále jen **NSS**) *rozsudkem ze dne 13.1.2012 č.j. 4 Ads 149/2011–79 zrušil usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 13.6.2011 č. j. 16 Ad 29/2011 24 a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení* s odůvodněním, že žaloba společně s jejími doplněními obsahovala žalobní bod a Krajský soud v Plzni se jí tak mohl zabývat a měl

rozhodnout i o žádosti žalobkyně o ustanovení zástupce pro řízení, která zjevně předpoklady pro ustanovení zástupce splňuje, ale nikoli až v rozhodnutí, jímž bylo řízení skončeno. Dle NSS je tedy třeba vycházet z toho, že žalobkyně je pro žalobní řízení zastoupena advokátkou Mgr. Kateřinou Walterovou, kterou jí krajský soud ustanovil pro řízení o kasační stížnosti. Aby nebylo zastoupení žalobkyně v žalobním řízení aktem ryze formálním, bude zapotřebí vyzvat tuto zástupkyni k případnému doplnění žaloby v přiměřené lhůtě. S ohledem na to, že podáním žádosti o ustanovení zástupce se v souladu s § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), staví lhůta pro podání žaloby, bude zapotřebí akceptovat i případné rozšíření žalobních bodů. Teprve poté bude možno rozhodnout v novém rozhodnutí o podané žalobě i o nákladech řízení o kasační stížnosti podle § 110 odst. 3 věty první *s.ř.s.*

V důsledku změny rozvrhu práce uvedeného soudu účinné od 1.7.2011 byla poté věc přidělena k vyřízení JUDr. Aleně Hocké místo dosud vyřizující soudkyně JUDr. Olgy Charvátové.

Zdejší soud vázán právním názorem NSS shora uvedeným poté vyzval žalobkyni zastoupenou ustanovenou advokátkou k doplnění žaloby, na což bylo reagováno podáním ze dne 17.3.2012, jímž žalobkyně požadovala zrušení napadeného rozhodnutí žalované ze dne 15.4.2010 i ze dne 2.2.2011 č.j. X, které bylo vydáno dle žalobkyně v rozporu se zákonem, kdy vlastní správní řízení nese vady zejména při procesních úkonech posudkových lékařů a ze strany žalované došlo opakovaně k překročení zákonem stanovené meze správního uvážení, resp. k jejímu zneužití, protože i v předcházejících rozhodnutí bylo chybně stanoveno rozhodné období pro posouzení, zda splňuje podmínku potřebné doby trvání pojištění pro získání invalidního důchodu. Došlo k tomu v důsledku povrchního zkoumání jejího zdravotního stavu a omezení, když pokles pracovní schopnosti u ní stanovil posudkový lékař až k datu 5.3.2009, avšak ona je invalidní (myšleno ve smyslu, že má omezenou pracovní schopnost a schopnost zastat běžné úkony v životě, tedy co do splnění podmínky první pro přiznání nároku na invalidní důchod) již od dětství, kdy došlo zhruba v jejích 4 letech k autonehodě, kdy byla sražena automobilem a došlo k vážnému poranění hlavy a mozku. Tuto skutečnost lékařům sdělila, oni ji však při zpracování posudku nebrali v potaz a to i přesto, že u ní byla prokázána epilepsie poúrazová. Tato epilepsie, byť je léčena, se projevuje u žalobkyně dlouhodobě náhodnými a nekontrolovatelnými ztrátami vědomí. Žalobkyně tak již od dětství často upadá do bezvědomí a musí být neustále pod dohledem třetí osoby. Dále z odůvodnění napadeného a jemu předcházejícího rozhodnutí není zřejmé, zda bylo do doby pojištění započteno i období, kdy byla žalobkyně v pracovní neschopnosti na základě lékařského rozhodnutí, když tento stav byl častý a vždy dlouhotrvající právě s ohledem na zdravotní obtíže žalobkyně, které má dlouhodobě a tyto jí znemožňují získat zaměstnání. Rovněž byly navrženy důkazy k prokázání tvrzení žalobkyně (výslech žalobkyně a posudkových lékařů, vyžádání zpráv o nemocnosti a zdravotních omezení žalobkyně od 7.5.1981 i evidenci pracovních neschopností žalobkyně a provedení posudku PK MPSV).

V podání ze dne 16.4.2012 žalobkyně popsala svoji současnou situaci při čekání na vyřešení invalidního důchodu, na což soud reagoval písemně dne 18.4.2012. Následně žalobkyně dne 23.4.2012 soudu písemně sdělila, že neurolog stále dokola dává vědět, že nezná jediného epileptika, který by byl zaměstnán a i ona zná lidi s touto nemocí, kteří dostávají inv. důchod.

Žalovaná ve vyjádření ze dne 25.4. doplněném 25.5.2012 mimo jiné navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné, neboť bylo rozhodováno v souladu s platnými právními předpisy, protože žalobkyně v rozhodném období deseti let před vznikem invalidity, tj. v době od 5.3.1999 do 4.3.2009, získala pouze 1 rok pojištění a v období dvaceti let před vznikem invalidity, tj. v období od 5.3.1989 do 4.3.2009, získala pouze 4 roky a 92 dnů pojištění.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Sokolov* vedeného ohledně žalobkyně soud zjistil, že zdravotní stav žalobkyně ve vztahu k invaliditě byl posouzen opakovaně a naposledy dne 4.2.2010, jak vyplývá ze založeného záznamu o jednání, kdy žalobkyně byla uznána nadále částečně invalidní s datem vzniku invalidity 5.3.2009 (*částečná invalidita přiznána při jednání dne 10.4.2009*), když její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal nadále postižení uvedenému v kapitole VI., odd. A, položce 1 písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 248/1995 Sb., tj. 35% ztráty schopnosti soustavné výdělečné činnosti, od 1.1.2010 se jedná o invaliditu prvního stupně.

Dle obsahu připojeného *spisu zdejšího soudu sp. zn. 16Ad 68/2010* bylo rozsudkem ze dne 1.12.2010 rozhodnutí žalované ČSSZ Praha ze dne 1.6.2010 č. X zrušeno pro vady řízení a věc vrácena žalované k dalšímu řízení pro nesrozumitelnost pouze vzhledem k tomu, že *žalovaná v napadeném rozhodnutí nesprávně vymezila* ve vztahu k § 40 odst. 2 věta druhá zákona *rozhodnou dobu pro zjištění potřebné doby pojištění od 1.1.1990 do 31.12.2009*, ačkoliv *v případě žalobkyně se jedná ve vztahu k období posledních 20 let před vznikem invalidity o dobu od 5.3.1989 do 4.3.2009*. V odůvodnění rozhodnutí soud připomněl, že žalobkyni opakovaně poučil v předchozích řízeních vedených u zdejšího soudu ohledně jí podaných žalob proti rozhodnutím žalované o zamítnutí žádosti o invalidní důchod o tom, a to naposledy v rozsudku sp. zn. 16Cad 200/2008 ze dne 26.11.2008, že při posuzování nároku na invalidní důchod je možno vycházet pouze ze zdravotního stavu pojištěnce za současného splnění další zákonné podmínky a to potřebné doby pojištění; protože však je žalobkyně v evidenci úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání již od 1.5.1995, je tudíž velice pravděpodobné, že v případě uznání invalidity nesplní potřebnou dobu pojištění pro nárok na výplatu invalidního důchodu.

Z *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 2.2.2011 bylo dle dodejky žalobkyni doručeno dne 7.2.2011 a také, že vyjádření odpovídá obsahu dávkového spisu; žalobkyně je v evidenci úřadu práce Sokolov od 1.5.1995 a žádnou jinou další dobu pojištění žalobkyně nemá žalovaná k dispozici. Není však založen doklad o doručení rozhodnutí č. I a II ze dne 15.4.2010 předaných k expedici 4.5.2010, která předcházela vydání rozhodnutí ČSSZ ze dne 1.6.2010 zrušeného shora citovaným rozsudkem ze dne 1.12.2010 sp. zn. 16Ad 68/2010.

Na výzvu soudu adresovanou zástupci žalobkyně nejprve reagovala žalobkyně podáním ze dne 5.6.2012, v němž vyjádřila přesvědčení, že splňuje potřebnou dobu pojištění, když její pojištění od 1.9.1997 do 31.12.2009 činí 13 roků a 207 dnů, takže ji ČSSZ neustále úmyslně poškozují. Zástupce žalobkyně dne 10.7.2012 uvedl, že žalovaná chybně vypočetla dobu pojištění potřebnou k přiznání nároku na invalidní důchod a připojená kopie rozhodnutí Posudkové komise sociálního zabezpečení ONV v Sokolově ze dne 7.5.1981 (*žalobkyně byla uznána občankou se změněnou pracovní schopností podle § 83 zák. č. 121/75 Sb. ve smyslu § 128 vyhlášky FMPSV č. 128/75 Sb.*) prokazuje, že byla invalidní nejméně od r. 1981, čímž

by podmínku délky pojištění bez potíží splnila; navíc nebyly v napadeném rozhodnutí zohledněny všechny předložené listiny o jejím zdravotním stavu, došlo pouze k formálnímu přepočtu doby pojištění; současně bylo požádáno, aby zdejší soud svým rozhodnutím odstranil nepřiměřeně tvrdý dopad zákona na žalobkyni a *závěrem byl vyjádřen souhlas s projednáním věci bez nařízení jednání*, jelikož by žalobkyně nebyla schopna se dostavit k jednání do Plzně.

Následně i žalovaná dne 8.8.2012 souhlasila s projednáním věci bez nařízení jednání.

Ustanovený zástupce žalobkyně podáním ze dne 19.9.2012 vyčíslil náklady za zastupování v této věci (i v řízení o kasační stížnosti) ve výši 6.602,-Kč za sedm a půl právního úkonu, jízdné (1512,-Kč), promeškaný čas a požadoval i 1.320,40Kč (20% DPH), jelikož dle připojené kopie osvědčení je plátcem daně z přidané hodnoty, tedy celkem 7.922,40Kč má být uhrazeno na účet č. 521878003/ 2700 vedený u Unicreditbank a.s.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění a důchodového zabezpečení rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu. Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí*.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Dle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 2.2.2011*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Podle § 43 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, **ve znění platném do 31.12.2009** (dále jen **zákon**) má pojištěnec nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal částečně invalidním

- a) a získal potřebnou dobu pojištění, nebo
- b) následkem pracovního úrazu.

Dle § 44 odst. 1 věta první zákona je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %. Dle § 44 odst. 2 věta první zákona pojištěnec je částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

V § 38 zákona je stanoveno, že pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se

a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo

b) invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 40 odst. 1 písm. f), odst. 2 zákona potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let pět roků. **Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity**, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, **z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků** (od 1.1.2010). Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.

Žalobkyně se podanou doplněnou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhá přiznání výplaty invalidního důchodu, protože byla uznána částečně invalidní.

V této věci soud zjistil, že žalovaná po právní moci rozsudku zdejšího soudu sp. zn. 16Ad 68/2010 ze dne 1.12.2010 shora citovaného vydala dne 2.2.2011 žalobou napadené rozhodnutí, ve kterém pouze změnila v odůvodnění vymezení rozhodného období 20 let před vznikem invalidity, jelikož je žalobkyně starší 38 let, avšak vůbec se nezabývala obsahem odůvodnění jemu předcházejícího rozhodnutí č. II ze dne 15.4.2010, které je nesrozumitelné z níže uvedených důvodů. Žalovaná totiž původně vydala dne 15.4.2010 rozhodnutí č. I a č. II:

Rozhodnutím č. I č.j. X žalovaná zamítla žádost žalobkyně o částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 68 zákona s odůvodněním, že dle posudku o invaliditě OSSZ Sokolov ze dne 4.2.2010 nebyla od 7.5.1981 do 30.9.1988 plně ani částečně invalidní dle § 25 odst. 3 a 4 zákona č. 121/1975 Sb. a od 1.10.1988 do 31.12.1995 nebyla plně ani

částečně invalidní dle § 29 a § 37 zákona č. 100/1988 Sb. a od 1.1.1996 do 4.3.2009 nebyla plně invalidní dle § 39 odst. 1 ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1 a 2 zákona.

Rozhodnutím č. II č.j. X žalovaná zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 písm. a) zákona s odůvodněním, že podle posudku OSSZ Sokolov ze dne 4.2.2010 její invalidita vznikla dne 5.3.2009 a v období před vznikem invalidity, tj. v době do 4.3.2009, získala žalobkyně pouze 1 rok pojištění a v rozhodném období od 1.1.1990 do 31.12.2009 získala pouze 4 roky a 102 dní pojištění.

Po doručení rozhodnutí č. I a č. II žalobkyně v námitkách ze dne 7.5.2010 vůbec neuvedla datum napadeného či napadených rozhodnutí, proti němuž vlastně námitky podává, ani nepřipojila kopii napadeného rozhodnutí. Žalovaná však kupodivu žalobkyni nevyzvala k odstranění vad podaných námitek, tedy zejména k upřesnění, které rozhodnutí vlastně napadá a není zjistitelné, jak ČSSZ dospěla k závěru, že žalobkyně nesouhlasí s rozhodnutím č. II, když to není zřejmé ani z obsahu podaných námitek (*vyjádřila se ke zdravotnímu stavu i ke splnění doby pojištění*), a poté nejprve rozhodnutím ze dne 1.6.2010 a následně po právní moci shora uvedeného rozsudku ze dne 1.12.2010 rozhodnutím ze dne 2.2.2011 námitky žalobkyně zamítla a rozhodnutí č. II z 15.4.2010 potvrdila.

Soudem bylo přezkoumáno jak napadené rozhodnutí ze dne 2.2.2011, tak i řízení jemu předcházející a bylo shledáno, že toto rozhodnutí je sice přezkoumatelné, ale jemu předcházející *rozhodnutí č. I* je naprosto nesrozumitelné a tudíž i nepřezkoumatelné, jelikož z něho není vůbec zjistitelný důvod posouzení invalidity žalobkyně od 7.5.1981, neboť není uvedeno, že žalobkyně podala dne 29.9.2009 u OSSZ Sokolov žádost o přiznání invalidity od 7.5.1981, což vyplývá z dávkového spisu. V odůvodnění *rozhodnutí č. II* naproti tomu není vůbec vymezeno rozhodné období před vznikem invalidity do 4.3.2009, kdy byl žalobkyni vykázan pouze 1 rok pojištění, z čehož lze dovodit s ohledem na dávkový spis (i OLDP), že je tím asi míněno období 10 let před vznikem invalidity, takže mělo být správně uvedeno v době od 5.3.1999 do 4.3.2009 a dále je stanoveno nesprávně rozhodné období 20 let před vznikem invalidity vzhledem k tomu, že žalobkyně byla uznána částečně invalidní od 5.3.2009, tudíž rozhodné období mělo být správně vymezeno od 5.3.1989 do 4.3.2009; žalobkyně byla uznána částečně invalidní na základě jednání OSSZ Sokolov ze dne 10.4.2009 a posudkem téže OSSZ ze dne 4.2.2010 bylo toto datum vzniku invalidity a její trvání pouze potvrzeno.

K otázce přezkoumatelnosti správních aktů se vyjádřil NSS i v *rozsudku č.j. 7Afs 1/2010-53 ze dne 4.2.2010*, v němž v návaznosti na usnesení rozšířeného senátu NSS č.j. 7Afs 212/2006-74 ze dne 19.2.2008 konstatoval: „*Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů je třeba vykládat v jejím skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí v důsledku nemožnosti zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Pakliže správní orgán vydá rozhodnutí, které je přezkoumatelné ve správním soudnictví, přičemž z jeho odůvodnění nelze ničeho zjistit (obsah a důvody jeho vydání), je zcela opodstatněný názor soudu, že je takové rozhodnutí nepřezkoumatelné a je třeba jej pro tuto vadu zrušit*“.

Protože soud zjistil shora uvedená závažná pochybení v řízení předcházejícím vydání žalobou napadeného rozhodnutí ČSSZ ze dne 2.2.2011, nezbylo soudu než zrušit jednak toto rozhodnutí a rovněž i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 15.4.2010 č. I a č. II, i přes shora uvedený postup soudu ohledně rozhodnutí ČSSZ ze dne 1.6.2010, a to pro nesrozumitelnost. I když se snažila žalovaná ve svém podrobném vyjádření napravit pochybení žalované ohledně rozhodného období pro zjištění splnění podmínky potřebné doby pojištění, nelze než

konstatovat, že sebelepší vyjádření po doručení žaloby nemůže napravit vady rozhodnutí, jelikož není jeho součástí. Nelze ani připustit, aby tolik zdůrazňovaná rychlost námitkového řízení ČSSZ byla na úkor kvality rozhodovací činnosti.

Soud proto rozhodl, jak uvedeno *ve výroku I. rozsudku*, o zrušení tam uvedených rozhodnutí bez jednání rozsudkem se souhlasem žalobkyně i žalované. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí zjišťuje soud *ex offio* a nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí. K učinění takového závěru soudem není zapotřebí namítání nepřezkoumatelnosti žalobcem; dojde-li soud k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší je, aniž by se námitkami žalobce musel věcně zabývat (viz rozsudek NSS ze dne 9.6.2004 sp.zn. 5A 157/2002 publikovaný ve Sbírce rozhodnutí NSS - č. 359/2004). *V této věci však žalobkyně namítala jak nepřezkoumatelnost, i když z jiných důvodů, než které shledal soud, ale i nezákonnost napadeného rozhodnutí, což však soud nezjistil, jelikož rozhodnutí bylo vydáno oprávněným správním orgánem dle příslušného zákona a souvisejících předpisů.* Podaná žaloba byla shledána důvodnou, proto **soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 2.2.2011 a jemu předcházející rozhodnutí č. I a II ze dne 15.4.2010 bez jednání rozsudkem zrušil (§ 76 odst. 1, písm. a) a b) s.ř.s.) a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro zjištěné vady řízení (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 4 s.ř.s.).**

Poznámka soudu: Pokud by se žalobkyně řídila písemným poučením uvedeným na rozhodnutí ČSSZ č. I a č. II ze dne 15.4.2010 a sepsala námitky na příslušné či kterékoliv OSSZ v České republice, nepochybně by obsahovaly nezbytné náležitosti požadované správním řádem, což by vedlo k výrazně kratšímu soudnímu řízení v této věci; není ale známo, z jakého důvodu se žalobkyně písemným poučením neřídila.

I když si je zdejší soud vědom, že po právní moci tohoto rozsudku vydaná rozhodnutí žalované nebudou s jiným výsledkem než dosud, tj. nepřiznání výplaty invalidního důchodu, neboť ačkoliv byla žalobkyně uznána částečně invalidní od 5.3.2009, nemá nárok na výplatu invalidního důchodu pro nesplnění druhé zákonné podmínky, a to získání potřebné doby pojištění v rozhodném období. Na tomto nic nezmění ani údajný názor ošetřujícího neurologa žalobkyně, že by jí měl být přiznán invalidní důchod od data, které si žalobkyně přeje. O přiznání invalidity však rozhodují posudkoví lékaři a nikoli odborní ošetřující lékaři pojištěnců. Ve své rozhodovací praxi se soud nesetkal s tím, že by žádný z pojištěnců trpících epilepsií nebyl zaměstnán. Rovněž soud ani žalovaná nejsou zodpovědní za to, že žalobkyně je v evidenci úřadu práce již od 1.5.1995 a až do současné doby údajně nesehnala žádné zaměstnání ani jí nebylo úřadem práce zprostředkováno. Žalovaná ČSSZ je povinna započítat vykázanou dobu pojištění pouze dle došlých evidenčních listů vyhotovených zaměstnavateli pojištěnců, tj. i žalobkyně, či úřadu práce, přičemž doba evidence u úřadu práce se nepočítá plně, tj. celá doba této evidence, ale je krácena dle příslušného paragrafu zákona. Zdravotní stav žalobkyně, nikoli jiného pojištěnce, se posuzuje příslušnými posudkovými lékaři ve vztahu k invaliditě. Pro přiznání invalidity není rozhodná ani délka pracovní neschopnosti či skutečnost, že žalobkyně byla uznána od 7.5.1981 občankou se změněnou pracovní schopností, jelikož *změněná pracovní schopnost a invalidita nejsou totožné pojmy.*

Pokud žalobkyně neprokáže další dobu pojištění, než dosud vykázanou v OLDP ze dne 31.1.2011, nesplní zákonnou podmínku získání potřebné doby pojištění v rozhodném

období, což neovlivní ani jí opakované podávání žádosti o invalidní důchod, námitek proti rozhodnutí ČSSZ či žalob u zdejšího soudu. Zdravotní stav žalobkyně byl nejméně od r. 2003 opakovaně posouzen posudkovými lékaři OSSZ i posudkové komise MPSV v souvislosti s žádostí o přiznání invalidního důchodu, ale částečně invalidní byla žalobkyně uznána až od 5.3.2009. Soud také neshledal důvod pro provedení důkazů navržených žalobkyní, které považuje v této věci za nadbytečné.

Dále soud poznamenává, že dobu pojištění 13 roků a 207 dnů, čímž žalobkyně také argumentovala, získala v období od 1.9.1977 do 31.12.2009, nikoli od 1.9.1997, jak ostatně vyplývá i z OLDP naposledy zpracovaného 31.1.2011, tj. přílohy napadeného rozhodnutí ze dne 2.2.2011. Protože žalobkyně dosud neprokázala získání zákonem stanovené potřebné doby pojištění v rozhodném období, nesplňuje všechny zákonné podmínky pro přiznání výplaty invalidního důchodu a nelze jí výplatu důchodu přiznat, ač je přesvědčena o opaku. Žalovaná respektovala právní názor soudu vyjádřený ve shora citovaném rozsudku ze dne 1.12.2010 rozhodnutím ze dne 2.2.2011, ale soud jí nenařídil a ani nemůže nařídít, aby ČSSZ přiznala žalobkyni výplatu invalidního důchodu, pokud nejsou splněny zákonem stanovené podmínky (*uznaná invalidita a potřebná doba pojištění*) bez ohledu na přesvědčení žalobkyně. Soud ale nepředpokládal, že žalovaná po zrušení rozhodnutí ze dne 1.6.2010 neodstraní vady minimálně v rozhodnutí č. II, čímž zůstalo rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost. Žalovaná i soud jsou povinni se řídit platným zákonem, *pouze ministr práce a sociálních věcí, nikoli soud, může odstraňovat tvrdosti, které by se vyskytly při provádění sociálního zabezpečení*, a může pověřit správy sociálního zabezpečení, aby odstraňovaly tvrdosti v jednotlivých případech (§ 4 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb.).

Žalovaná tedy v této věci vydá nová rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobkyně o přiznání invalidního důchodu od 7.5.1981 s ohledem na závěry posudku OSSZ Sokolov ze dne 4.2.2010 za použití § 68 zákona a o zamítnutí žádosti o přiznání částečného invalidního důchodu pro nesplnění podmínek zákona č. 155/1995 Sb. ve znění platném do 31.12.2009 i po 1.1.2010, neprokáže-li žalobkyně splnění potřebné doby pojištění v rozhodném období (§ 40 zákona), i když byla uznána od 5.3.2009 částečně invalidní, čímž bude realizován rozsudek Krajského soudu v Plzni sp. zn. 16Ad 29/2011 ze dne 21.9.2012, jehož výrok i odůvodnění bude zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.) a rovněž i s příslušnými ustanoveními zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění. Soud ještě podotýká, že právním názorem soudu je žalovaná vázána (§ 78 odst. 5 s.r.s.).

*Žalobkyni byl pro řízení o kasační stížnosti proti usnesení zdejšího soudu ze dne 13.6.2011 ustanoven usnesením zdejšího soudu ze dne 11.7.2011 zástupce, advokátka Mgr. Kateřina Walterová; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s.r.s.). Ustanovenému zástupci žalobkyně byla přiznána odměna za zastupování v požadované výši 6.602,-Kč v souladu s předloženým vyúčtováním ze dne 19.9.2012: za 6,5 úkonu právní služby (převzetí a příprava věci, sepis blanketní kasační stížnosti a její odůvodnění, nahlédnutí do spisu, jednání s žalobkyní (2x) a doplnění žaloby) částka 3.750,-Kč (7,5 x 500,-Kč), a také 8 x 300,-Kč na úhradu hotových výdajů, jízdné osobním automobilem zn. Nissan z Karlových Varů do Plzně a zpět (2x) i za promeškaný čas (8 půlhodin) 800,-Kč (á 100,-Kč za půlhodinu), což je v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1, § 13 odst. 3 a § 14 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (*advokátní tarif*), v platném znění, a dále*

částka 1.320,40 Kč, tj. DPH ve výši 20%, neboť ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, tedy *celkem 7.922,40 Kč*. Předmětná částka bude vyplacena Mgr. K. Walterové z účtu zdejšího soudu ve stanovené lhůtě (*výrok III. rozsudku*), kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 21. září 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně